

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 459
din 20.08.2009**

Dosar nr.: 281/2009

Petiția nr.: 6695/06.07.2009

Petenți: A A

, V. L , Z. E M

Obiect: discriminare prin decizii ale instanțelor judecătorești

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 A. A ,

Z. E M , cu domiciliul ales în bd.

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenții sesizează faptul că urmare a unor decizii judecătorești s-a ajuns la o discriminare în cadrul aceleiași categorii profesionale a funcționarilor publici, în materie de salarizare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenții sesizează că, la Curtea de Apel Galați, prin modul în care au fost judecate și soluționate recursurile a căror obiect l-a avut aplicarea și respectarea dispozițiilor art.31 alin.1 lit.c și d, din Legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, s-au încălcat flagrant art.1 alin.5, art.124 și art.125 din Constituția României. S-a ajuns până acolo încât unii magistrați-judecători ai Curții de Apel Galați să ia decizii total opuse în raport de deciziile luate de alți colegi de muncă, în calea de atac extraordinară a recursului cu același obiect și unde numai părțile erau diferite, decizii contradictorii care au creat stupeoare, confuzie, nedumerire nu numai în rândul funcționarilor publici dar și a magistraților - judecători.

3.2 Prin interpretarea și aplicarea discriminatorie a prevederilor Legii nr. 188/1999, republicată, de către unii magistrați-judecători de la Curtea de Apel Galați, s-a ajuns potrivit susținerilor petenților la o gravă și inexplicabilă discriminare în cadrul aceleiași categorii profesionale a funcționarilor publici, în materie de salarizare.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.6866/14.072009, au fost citate petenții, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, fiind ridicată excepția de necompetență materială, având în vedere că aspectele sesizate se circumscriu actului de justiție . Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 30.07.2009.

V. Susținerile părților

5.1 Petenții susțin că urmare a unor decizii judecătorești s-a ajuns la o discriminare în cadrul aceleiași categorii profesionale a funcționarilor publici, în materie de salarizare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații

analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

6.6 În urma examinării conținutului petiției, aspectele invocate se circumscriu ipso facto prin actul de justiție, respectiv prin pronunțarea unor decizii ale instanțelor judecătorești. Astfel, ipoteza generică de tratament diferit ia

naștere prin efectul pronunțării hotărârilor judecătorești ipotetic diferite și se materializează prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești a acțiunilor comparativ cu pronunțarea unor hotărâri de respingere a acțiunilor. Astfel, cum a statuat Curtea Constituțională, modalitatea de interpretare și aplicare a legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art.28, din Procedura Internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr.348 din 6 mai 2008, s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

6.7 Colegiul Director este de opinie că, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, în special cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială, ridicată din oficiu;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan - Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

TRUINEA Roxana Paula - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

